

Megjelenik e lap minden Vasárnap és Csütörtökön. Előfizetési minden cs. k. postahivatalnál, a lapok kiadó hivatalához címzendő levelekben. Ára évenként 3, félre 6, évre 12 pengő forint.

A lap szellemi ügyeit illető közlemények a szerkesztőséghez utasítandók.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

A Szentgyörgy utcában, a Kendeffi háznál, 487. szám alatt.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

(HARMADIK ÉVI FOLYAM.)

Hirdetési szabályok: négy hasábas egy sor után 4 pkrét közzétételnek; folytonos hirdetések 110 pkr elengedettek. Mindenki hirdetésre 15 pkr bélyegdíj előre befizetendő.

A lap anyagi ügyeit érdeklők: u. m. előfizetés, hirdetések, reklamatok sat. a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

KIADÓ-HIVATAL:

A Központban, STEIN könyvkereskedésében.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS a Kolozsv. Közlöny ápril-juniusi folyamára.

A jövő hó kezdetével lapunkra nézve is egy új évnegyed kezdődött, tisztelettel kérjük fel mindazon érdemes honfitársainkat, kik felfogván az idők szavát, a kebelbeli napi-irodalom iránt tetteles részvétellel viseltetnek; miszerint évnegyed előfizetéseiket jelen hó végeig megújítani sziveskedjenek, minthogy a felesleges példányok nyomása áldozattal, s utólagos kezelése sok nehézségekkel járván, kiadás biztos és pontos kezelhetősége nézve lényeges kérdéssé vált az előfizetési pénznek is rendes időben beküldése.

A K. Közlöny előfizetési ára évnegyedenként:

A birodalomba . . . 3 p. forint.

Külföldre . . . 4 „

Az előfizetési pénzek magán vagy postauton kiadó-hivatalunkhoz, Stein középüti könyvkereskedésébe utasítandók.

A gazdasági gépek jelentősége Erdélyben.

III.

Mielőtt cikkeink nagyon is rég megszokott fonalát újból felfognók, szükségessé tartjuk megjegyezni, hogy valamint gyakran máskor, úgy most is az irány a vezércikknek igényeire legkevésbé se tartunk számot. — Elmékedéseink hasznos, de egyszersmind a leggyakorlatibb, a legmindennapi tárgyak körül fognak forogni, s néhol a legkisebb részletekig terjedni. — A gazdaság legegyszerűbb műveleteiről, a szántásról, vetésről, a cséplésről, szénacsinalásról, azok eszközeiről, s több effélékről szólnánk, hogy mennyire kívánunk e gyakorlati egyszerűség vonalán maradni, ennek bizonyosságát, mielőtt más tárgyra mennénk, legújabb utánjárásunk következtében, közülük a közelebbi cikkeinkben ismertetett ekék megszerzésére szolgáló útmutatást.

Magánál Vidacsnál a Vidacsféle szántó-ekék tartalék szántó-vassal kötött, s agyagos-földbe 18, kevésbé kötött föld-

be 17, könnyű földbe 15 forintért kaphatók ezüst pénzben, mely pénzzel fogunk minden további számításainknál élni. — En rendesen a középminőségűeket hozattam, s czölöszerűeknek találtam. — Az eketalyiga vastagelylyel 12, fatengelylyel 10 forint.

Ezen kívül egy minden részletekkel ellátott ekének szállítása a vasút megnyitása előtt Pestől Kolozsvárig bele kerül 5—6 forintba. — A szállítási költség megkíméléseért megkísértettük az ekének csak vasrészeit hozatni. — Ekkor a költségkímélés úgy az ekén, mint a szállításon csak pár forint volt; de nyertük azt, hogy a farészeket, melyek a Vidacs ekéinél gyakran hiányosak, otthon szilárdabban állítottuk elő.

Ez ekék, Vidacs árjegyzéke szerint, Debreczenben Berger Henrik és Váradon Kanitz A. M. kereskedésében, valamint Magyarhon több városaiban is, kaphatók, mi az erdélyi gazdák javára a szállítási költséget tetemesen apasztaná, hanemha a szállítás az irt helyeken külön számíttatik, mi iránt biztos tudomásunk nincs. — Minden esetre igen kívánatos volna, hogy Vidacs ur Erdély egy-két városában is, vagy legalább Kolozsvárt tartson ily raklást, kétségtelen előnnyel bíró ekéire, más gazdasági eszközökre és gépeire, hol azoknak megtekintése nem csak mezőgazdákra nagyon tanulságos volna, hanem kelendőségüket is tetemesen növelné.

A hason nemű ekék ára nézve a pesti más gépgyárosoknál említésre méltó különbséget nem találhatunk.

Megkívánjuk jegyezni, miként Vidacs az ekéknek fontját 18-tól vashól 7, a préselt eke-kormányt 19, a szántó-vasat 20 kron adja; könnyű volna tehát, miként közelebbi cikkeinkben mondók, valamely tevékenyebb városi mesteremberünknek, sőt mezőgazdánkaink is megkísérteni, nem volna-e képesek az irt ekét olcsóbban előállítani, vagy legalább a szállítási költséget megkímélni, az utolsó is a fáradságot eléggé megfizetvén.

Vidacs a Howardféle ekéket eredeti

mintá szerint, fagerendelylyel, 36 forinton adja.

Most már menjünk át a gazdaság egy más mivételére, melynél nálunk hasonlólag nagy hiányokat, számos balfogásokat találunk.

A cséplés, a buza-termesztés egyik legdrágább művelete, s honunkban se a gazda nyeresége, se a többi munkabérekkel nincs arányban, s e tekintetben mindjárt az aratás után áll. — A kézi cséplés előnye, a legszegényebb gazda által eszközölhető egyszerűségében, s a fedélül alkalmas zsupszalma nyerhetésében mutatkozik. Bár mennyire keljenek is ki több tudós gazdák a szalma-fedelekek ellen, igyekezzenek azok olcsóságát csalódnak bélyegezni, mindazáltal mindaddig, míg gazdaságaink felszerelésére oly csekély tőkékkel rendelkezhetünk, más olcsóbb anyagok hiányában, a szalma-fedeleket nem nélkülözhetjük. — Annak azonban, hogy a fedelekek való szalmát kézzel csépljük, ezután se áll semmi ellent, valamint a közép is élhet cséppel mindaddig, míg körülményeikhez még alkalmas cséplésmódot nem talál. Mi, végül, a kézi cséplésnél a gabonávali tiszta bántás-módot illeti, e tekintetben a cséplő-gépek hasonló szolgálatot tesznek. Ellenben a kézi cséplésnél gondos és pontos számítás szerint a cséplőrésszel a gabona szemének rendesen, vagy 12-ed, sőt 10-ed részét veszi igénybe, melyet a cséplő egyaránt megkiván, akár egy, akár két forint legyen a gabona értékje. Az ország számos vidékein gyakran a fennebbi áron se lehet a cséplés sürgetőbb szakában cséplőket kapni, midőn a szegény mezeigazda a vető-mag hiányában a legnagyobb bajnak van kitéve, s olykor a gazdaságot legfontosabb időpontját, az alkalmas vető-időt, mulasztja el. Egy másik tetemes hiánya a kézi-cséplésnek, hogy a munkát lassan végzi. Azon divatot ugyan is, mely szerint a cséplés egész ősz és télhosszat tart, sőt némely gazda nem kényelmesnek, sőt helyesnek találja, hogy a cséplés a szalma, s más cséplőhulladékok fogyasztásával párhuzamosan vitessék,

miben azután legjobb számítás az egerrek találhat, s a csűröskert hónapokon át a ridegebb fiatal marhák, a malaczkák, a majorságok folytonos és kellemes mulató helyévé válik; ez eljárást az özszerű gazdálkodás nagyon is helytelen nemének tartjuk, melynél a pacsékolás játszdja a főszerepet, melynek káros volta a nagyobb gazdaságoknál legszembetűnőbb, hol a messzire nyújtott, s ismét meg ismét megújuló munka az ellenőrséget csak nem lehetlenné teszi. E helyett sokkal jobb, igyekeznünk a szemnek a szalmától elkülönítését alkalmas időben egymásután végezni, a gabonát alkalmas magtárba tevéni, úgy a kártékony állatok, mint az idő káros befolyásától megóvni, tisztántartásáról gondoskodni, eladását józan számítás szerint intézni, nem levén kénytelen a cséplésre várni, midőn a gabona ára jól áll; ellenben akkor adni el, midőn már leszállt; hasonlólag a szalmát, s a hulladék egyéb társrészeit gondosan összevgyűjteni, megtartani, s rendes s alkalmas részletekben nyújtani a marhának.

A fennebbi szabályok figyelembe vétele vezethet a különböző cséplés-módok helyes megítélésére.

A nyomtatásnak ugy olcsóság, mint a munka gyors végzése tekintetében, kétségen kívül előnye van a kézi-cséplés felé, de a mellett, hogy kevésbé takaros bántás-mód is vesztegetéssel van öszveköttve, Erdély legnagyobb részében a lovaknak a köznépnek való hiányzása miatt nem alkalmazható.

A testvér Magyarország terjedtebb gazdaságaiban pár év óta a gőzcséplő-gépek nagy számmal és szép sikerrel alkalmaztatnak, s kétségen kívül, nem csak a gabona-termesztésre, de általában a munkadíj mérséklésére a legcélszerűbb hatással leendenek; mi annál szükségesebb, minthogy az országos vasúti, és vízumkálátok következtében a munkás kéznél nagy hiánya mutatkozik, s honunk iparának nevedő fejlődése miatt, hihetősen, hovatova érezhetőbb lesz. Magyarhonban a gőzcséplő-gépek nagyobb-

SPANYOLHONI LEVELEK.

VII.

Sevilla, 23-dik február.

(Folytatás.)

A világi farsangnak nincs semmi különös érdeke, se alakja. A fiatalság álarozosan jár vagy lovagol az utcákon és a piacon, s három éven át táncol álarozos bálban. Ily alkalomkor, ha szép az idő, a legszebb andalusiai hölgyeket láthatni a sétátereken, pedig álaroz nélkül, — ámbár fájdalom, inkább francia szabatu, mintsem nyugati öltözetben. De szépségükről aztán nem hazudott a hír, mert szebbeket csakugyan alig láthatni a világban. De furcsa szokás uralkodik hamvazó-szerdán. Este felé összegyűl a fiatalság, fehér dominókba felöltözve s végig járja az utcákat, fáklyákkal kísérvé, zeneszó mellett, egy nagy diszkoporsót, — melybe belé van fektetve egy pár palack bor és édes étkek, miket aztán végre bétvetnek a Guadalquivirbe. Ezt az innepélyt itt az „Entierro dela Sardina“-nak hívják — s mintegy búcsú-vételt jelent a farsangtól. E szokás azonban csak itt létezik és Madridban, hol sokkal nagyobb pompával megy véghez. Onnan jött át ide Sevilleba, pedig újabb időkben. Második csodája Sevilleának kétségen kívül az Alcazar. Hajdan arabs palota, mely a 12. században, vagy talán még az előtt épült, s igen nagy kiterjedésű lehetett, — mivel a folyamán ért, mit igen jól észrevehetni egyes tornyokról, melyek imitt-amott a falhoz épített házak közül kiállanak, — de akkor bizonyosan a véd-falhoz tartoztak. A maradványoknak azonban csak egy része arabs — a többi Don Pedro, s még inkább V. Károly, első Spanyolhonban, va-

lamint ezt ismeröm sohase feledik megjegyezni, végeztek be. Ez utolsó részéről nem teendek említést, mert se történeti, se művészeti szempontból nem érdemesek arra. De annál bővebb leírást, — a mennyiben az ilyen tárgyak lehet leírni, — igényel a fennmaradó arabs rész. Az arabs időkben fennáll még egy homlokzat, czifra aranyozott márvány és kőfaragvány, ékesítve versekkel a Korán-ból, — egy patio (belső udvar) fehér márványból és az ezt körülvevő szobák. Ezeknek szépségét leírni lehetetlen, — az arabs művészetet látni kell. Szavak nem adhatnak eszmét arról, mi az a márvány-csipke s pedig nincs más illő kifejezés azon finom faragásokra nézve, melyek oly könnyedeknek látszanak, mintha egy szelől elhajlhatná. Belül a szobák mind festvők, ezer színekkel arany-lapon, s oly hiba nélküli, egy hangzó izléssel, milyent Európá nem ismer. A Korán megtöltvén az igazhitűeknek élő lényeket festvény vagy rajzban utánozni, az arabok művészeti lényege arra adta magát, feltalálni azon könnyű ékítvényeket, melyek tőlük vevők eredésüket, s melyeket még most is — arabesque-ek-nek neveznek. Egy terem különösen egészen ily modorban van ékesítve, s nem lehet egyébbel hasonlítani, mint a cordovai Mirhabbal, — bár ez nem olyan komoly izlésű.

E teremben fogadta Don Pedro testvérét, Don Fadrique-t, a szt. jágói rend főnökét. E történeti mese érdekes; — méltó, hogy elmondjam. Pedro el Justicier, azon század szokása szerint, mátkás lévén egy francia hercegnővel, Blanche de Bourbonnal, elküldi vele a határszélre Don Fadrique-t, hogy aráját kísérvé Sevilleba. — Időközben pedig a király szerelmes lón Maria de Padillába, egy híres szépségű nemes spanyol hölgybe. S legyen, hogy a hír igaz volt, legyen — mi inkább hihető, — hogy mint ürügyet felakarta használni Pedro, mátkájától

elválni s spanyol kedvesét nőül venni — ki-hirdetett, hogy a királyi mátká és Fadrique között törvénytelen viszony létezik. A szerencsétlen Blanche becsukott egy várba — Fadrique testvérét pedig Pedro elbocsátá gyöngédelemmel nyilatkozatával Sevilleba. Fadrique megérkezék nagy kísérettel, s egyenesen az Alcazar felé vevé útját, a királyt látogatandó. A királytól elment Maria de Padilla tiszteletére, ki is használtan igyekezék vele megértetni, hogy veszély fenyegeti. Pedig midőn Pedro visszahívtá volna, a külső udvarban a kapuk már elvalának zárva utána s csak két lovagját láthatá az udvaron. A király ez alkalommal haragos képpel fogadta s Juan de Padilla — ha jól emlékezem — fejéhez ütött egy nehéz baltával. Fadrique igyekezett kiszaladni a palotából, — de egy kis udvarban, mely az arabs női lakokhoz tartozott vala, üldözői utolérték s ott meg is halt ütlegeik alatt. A mindent megfoszoló igazság nem hagyta Pedrót büntetlenül. Az, ki testvérét megölette, más testvére saját keze által öletik meg (Enrique de Trastámara), — pedig Blanche de Bourbon fogságra íteltetése vala egyike azon főbűnöknek, mely végett a francia király Don Enrique-vel Pedro ellen frigre lépett. — Az Alcazar földszinti termeinek egyik szépsége az ajtók és az ablakablak — egészen arabs faragvány; a színek még ma is olyan frisek s a fa oly jó állapotban van, mintha tegnap építették volna a palotát. A felső emeletben láthatni Don Pedro hálószobáját. Az egyik szögletben van egy kis emberi idom körül faragva, s az ajtó fölött négy festett koponya. A krónika azt mondja, hogy egy nap a király, elrejtve a nőtermek folyosójában — hallotta, miszerint megvesztegetett bírái igazságtalan ítéletet mondanak egy fontos pörben. Legottan lefejezteték mind az ötöt s fejeiket ajtaja fölé szegezteték. Ez idom s e koponyák ez esetre emlékeztetnek.

Talán bocsánatot kellene kérnem olvasóimtól, hogy annyit említem Don Pedrót, — de e jellem nekem tetszik, mert, minden hibái dacára is, mintegy spanyol Hunyadi Mátyás vala — csak nem oly művelt korban s kegyetlenebb természetű. A nemes kiváltságos osztály még ma is utálja őt — de a nép tisztelettel említi a „Justicier“-t, ki Sevilleának keresztény vitéze.

Nem szölok az Alcazar híres kertjéről, mely remek a maga nemében, mintegy óriási tündér mesés-kert felosztására, főleg vízi játékaival nézve. Gyönyörű lehet tavaszkor, hol elbájosolja a szemet s az érzést a virágok számtalan színezete, s kimondhatlan jó illatja. Várjuk, hogy viruljanak, — mielőtt leírnók.

Telekiné.

A . . r h o z .

Nézd a halvány holdvilágot,
Bágyadt sugárokat áraszt;
Van fénye, de nincs melege . .
Talán fagyos az ő szíve?

A nap milyen tiszta fényes,
Sugára hevítő — éles;
Meleg lángol, forrón éget,
Társatlan nap! szánlak téged.

Mért nem ragyog a kék egen,
Ha sötét vagy fellegetlen,
A hold és a nap egyszerre?
Sugárit körülölvél?

A hold adna hűs fényéből,
A nap égő melegéből;

párisi gyilkossági merény alkalmából felmerült válságos kérdések eldöntésére szándéklott hatással lenni. A rópirat nagy fontossággal bír a nyugati szövetség helyzetének, s benne az illető igényeinek ismeretére, s ha bár az előre állított kérdések a két nagy nemzet diplomatái által esélyesen, s Európá nyugalmára már kiegyenlítették, mind a mellett fontosnak tartjuk a rópirat rövid ismertetését megkezdni róla, annál inkább, mert ezt sokan magának a frankok császárnak tollából keletkeztek.

* Crinolin a hernyók ellen. Ez a cím egy cikknek a „Gazdasági Lapok”-ban, melyben Dr. Entz írja: „Ruber István ur. M. Pécskán egy igen czélszerű és olcsó fogást közölt velem, melylyel mind saját mind szomszédjai gyümölcsfáit a tavali rendkívüli hernyópusztulástól szerencsésen megoltalmazta. Az egész készület csak abból áll, hogy egy nagy papírt egy költeték rá a fára, hogy annak alsó része (talán crinolin formára?) a fá derekától elálljon. A letartott szomszedságból jövő pusztító fereg a fára csak a papírral hatván fel, ott összegyűl és koronkint összeoldósztethetik ott. Lám, tehát mégse találtak fel hiába azt a crinolin. Fel azokkal, de mindjárt ám, a fára!

* A „Hölgyfutár” ügyesen szerkesztett tárczában utunközlekedet ad gróf Teleki Sándorné, született Bickersteth Johanna spanyolhoni leveleiből a „Kolozsvári K. után.” Helyesen! Lapunknak a nagy Magyarországról (dicsekedés nélkül mondva) úgy is alig van több 400 előfizetőjénél. A szelleműs grófnő úti-leveleit pedig méltó, hogy az egész magyar olvasóközönség ismerje és gyönyörrel bámulja, milyen szép stílyben tud magyarul írni egy angol hölgy.

A „Szépirodalmi Közlöny” szerkesztője közölni összes előfizetőinek névsorát, egyszersmind, ígérete szerint, számolatot ad, hogy mindenki tudomást szerezhessen, mikint sáfárkodott a beküldött előfizetési pénzekkel. A névsorozatból kitűnik, hogy előfizetői száma eddig 1705-re emelkedett, ezek előf. összege tesz: 7742 forint; de a kiadás összege 8985 ft. 9 krra rugván, a kiadó-szerkesztő, Szelestey László, nem kevesebb, mint 1243 ft 9 krig károsult. Midőn tehát új előfizetésre szólítja fel a közönséget, azon kérelmet teszi, hogy csak még egy tettleges részvevőt szerezzon minden eddigi előfizető, és akkor az előfizetői felvén-kint 5 frtől 8—10 könyvet kap ingyen ráadásul a lapra, mely évenként 150 iven az irodalom elsőrendű bajnokaitól hoz folytonosan heves dologokat. A nemzeti irodalom és közmívelődésünk érdekében kívánatos, hogy e vállalat, melynek célja a könyvtérjesztés, és a magyar irodalom tekintélyes képviselése, a közönség által minél nagyobb pártolás által megalapíttassék.

Nemzeti színház. (pd.) Március 16-n Schiller híres „Ármány és Szerelmek” című, sentimental bombastokkal és túlfeszített érzelmi állapotok és a neveltség erőszakolt helyzetektel teljes drámája adatott középzsámu közönség előtt, mely még az idén ily készületlen előadásnak nem volt tanúja. Különösen botrányos volt a készületlenség, melylyel Balog Károly (Müller) ez este föllépett. Egyáltalában nem tudta szerepét, s oly badarságokat mondott a sugó után, hogy a hallgatóság egy része fenten nevetett, míg a más rész hoszusán, s méltán piszszogott. Feleki (Ferdinánd) szerepét sok bensőséggel adta, s a közönség tapsokkal jutalmazá. Mind a mellett ez előadás a legkevesb sikerültnek alig mondható.

Március 17-n: „Ördög naplója,” színmű 3 felv. írták Arago és Kermond. Feleki mint Robin de Bois gyönyörködött a közönséget.

Március 18-kán: „Babérfa és koldusbot,” vagy a költő három tele,” színmű 3 szakaszban, egy utójátékkal, írta Holtey. E régi ismert darab se csodított nagy közönséget. Feleki a költő szerepében kitűnő szépen játszott, s különösen művészi, helyes plasztikája által bámulatos ügyesen jellemezte a lelkiállapotokat. Több elragadó momentuma zajos tapsokra bírta a közönséget, mely a kedvelt színpadi vendéget minden felvonás után többszörösen hívta.

KÜLFÖLD.

Franciaország. — Azon európai hírű rópiratból, melyről Napó rovatunk alatt emlékeztünk, s mely Napoleon császárnak, mások szerint a császár által fogalmazottak s La Guernonniére algróf által szerkesztettnek állítatik, — sietünk kivonatossá közlésünket megtenni. A mű, diszes s nehéz kiállításban 44 lapra terjed, s összesen XII szakaszra van osztva, melyek röviddek, szabatosak s erdélyes nyelven fogalmaztak.

Az I. szakasz, azon ellenszenvét festi Frankhonnak Anglia iránt, mely Napoleon praesiden-ségére emelésekor jelentkezett, s kiemeli, hogy Napoleon a száműzetés iskolájában okulva, s el nem feledhetve az Angolhonban élvezett vendégszeretetet, csak azon nagy érdekek tekinté, melyek a két országot a polgárisodás javára egymáshoz vonszák.

II. szakasz, azon időpontról emlékezik, mi-

dőn a magyar menekülteknek nyújtott menhely miatt Törökország Ausztriától fenyegetve volt, s Angolhon, mint közös európai kérdés miatt, hajót küldte a Dardanellákra; Frankhon is hasonló cselekedett, de az ellenszenv akkora volt Angolhon ellen, hogy a miniszterium kiköté, miképp a francia marina, csak elközlözött miködjék. Az Európát felriasztott görögkér-désben, kiemeltetik Napoleon higgadsága s mérséklete, mely szerint az Angolhon ellen-ben népszerű kérdés által nem engedte a két ország közti versengést fölebesztetni.

A III. czikk, a dec. 2-ki államcsinra vonat-kozólag, azon erős rágalmakat jellemzi, melyeknek Napoleon az angol lapok részéről kité-ve volt, s meghazudtolja azt, mintha a Mars-mezőn a harc után többeket agyonlőttek vol-na; kiemeli, hogyan tiltakozott később, a City a sajtó támadásai ellen, s két évvel később, midőn a császár s neje Londonban látogatást tőn, minő szép rokonszenvvel találkoztak.

A IV. szak. a keleti háborúról szól, s me-leg előadását tartalmazza azon barátságának, melylyel az angol-francia hadsereg egymás irán-yában viselkedett, hogyan oszták meg egy-mással tábori szolgálataikat, sőt élelmöket. Így a közös dicsőség által kivívott béke után, a szövetség, melyet hősiesség s tesztvérség forraszt-ott össze, jövőre nézve változhatlannak lenni látszott.

Az V. szak. a dunai fejedelemség kérdése-ben Napoleon osbornei engedékenységet az in-diai háború miatti angol viszonyok iránti gyön-gédséggel állítja föl.

Az ezutáni cikkeket, melyek éppen a je-len kérdésekre vonatkoznak, tuzetesen átford-ítva véljük közlendőnek.

VI. Most érteni fogjuk, — így ír a rópirat, — azt, mi legfőbb pont a két ország közti: mely képes lenne, ha őszintén nem magyará-zzuk ki magunkat, megháborítani a bizalmat, mi szövetségünk ereje. Ezen magyarázat szükségsé vált, nem azért, hogy azt panasz tárgya-lyá tegyük, hanem hogy fölvilágosítsuk a ténye-ket, s igazoljuk az érzelmeiket, melyek Fran-cziaországban nyilvánultak.

A jan. 14-ki merénylet borzalommal tölté el Párist, Franciaországot, s nemsokára egész Európát. Mitűn először is Istennek halát ad-tunk, kérdés tetteit: minő volt a bűntény ere-dete; honnan jöttek a gyilkosok; mely körben szöttek azon terveiket, mik nem voltak embe-riek, minthogy annyira gonoszak és vadak va-lának. Az orgyilkosok Angolországból jövének; a bűntény talán azon menekültek egyletei által készítették elő, gyámoltatott, kik egy sza-bad nép vendégszeretetét megbecstelenték, s midőn ott az állandó orgyilkossági összeeskü-vés fedezve van.

Ekkor nagyon természetesen ezt mondák Franciaországban: Hogyan! hát mindig An-golországból készült elő a császár élete és a társadalom elleni merényletek! Hát ezt kell várunk a szövetségtől, mely oly loyális mó-don miveltetett a békében, s oly dicsően for-rasztott össze a háború által?

Valóban a jan. 14-ki merénylet nem első volt, mely Londonból eredt. Kevéssé borzasztó, de hasznló büntetést érdemlő bűnök ere-detek már onnan. Ezek mindnyájan azon forradalmi együletek keblében fogamzóak, melyek ott időszaki üléseket tartanak, melyek hat év óta nyilván hirdetik a jogot a császár meggyilkolá-sára, melyek az orgyilkosságot tanná és köte-lességgé teszik; melyek rajongóvá teszik az ál-taluk megrontott szelleműket, melyek felfegy-verzik a rajongóvá tett eszevesztetteket, melyek utóvallel küldik az orgyilkosokat, s melyek az-tán az angol vendégszeretet tőrse mellett vár-ják el borzasztó fondorkodásait eredményt.

Akarunk-e bizonyítékot? Im itt van: a bün-tetőtörvényeszkí irat-csomagba be van jegyezve. (Folytatjuk.)

— A párisi miniszterváltozásokról jelenleg hallgat a Fama. Persigny gróf egyelőre csak azért hivatott volna Párisba, hogy az angol-francia vizsályt illető alkudozások gyorsabb bevégezé-sét elősegélje. E változásról most arány-lag keveset szólnak, mióta a közfigyelem a fölkelési kísérletetől s a Fran-cziaország és Anglia közötti viszonyt ér-deklő rópirattól oly nagyon igénybe van véve. A chalonsi fölkelés némileg furcsa színben tűnne föl, (nehány fölkelő ha-di sisakkal s páneczélban állott ki), ha más hasonló kísérletkelki összefüggése ne le-gyen ismeretessé. Castellane tábornagy a hely színén csakhamar megjelent, s a lyoni törvényszék elnöke, a kinek elébe fog aze-nebona tárgyalása kerülni, távirati uton már is Párisba van hiva; a kitörésre egynehány polgár elfogatása adott alkalmat, a mely makacs ellentállásra talált. Ez ügyről töb-bet nem lehet tudni.

Az eddigi elfogatásokból ítélve, a kor-mány nem annyira a köztársasági pártot tartja veszélyesnek, mint az — orleanistá-kat. Nagybörészt ez utóbbiak sorában

történnek fogdosások a vidékeken is. Kissé felőlő, hogy a „Moniteur” s utána a párisi lapok is mélyen hallgatnak a fölkelések fe-lől. A bizonytalanság, melyben a közönség magát szándékosan tartatva érzi, természetesen még inkább fokozza a benyomást, s ez a legjobb eszköz, még nagyobb jelentő-séget tulajdonítani a dolognak, mint a mely-lyel az hihetőleg bír.

A repressív-rendszabályok eredete fe-lől nem érdeketlen felvilágosításokat ad egy párisi levél. A legutóbbi szigorú rendszab-lyok meggátlása végett — úgy mond — nem egy kísérlet történt az udvarnál; maga Napoleon herceg is mindent megtett, hogy két tanácsadó befolyását meghútsa. Sőt még a császárnét is belevonta az összeeskü-vésbe s ez valóban „palota-forradalom-mal” végződött, de oly módon, mely a her-czeg célzatával egészen ellenkezőleg ütött ki. A rendőrség részéről ugyanis „hiteles bizonyítványok” lőnek bemutatva, melyek szerint egy orleanista összeesküvés egész a császárné cselédségeig volt elágazva, s azon jó tanács lőn adva, hogy minden zaj-ütés nélkül általános purificálás történjék. Az eszköz, mint látszik, nem is hibázta el célját, s a cseléd-reform megkezdődött — le a híres divatúr Felix-ig. Még Per-signy is ellene dolgozott a jelen rend-szernek, de a császárt oly rendíthetlennel találta, hogy, daczára az uralkodóhoz való személyes viszonyának, csak kicsinyben mult, hogy annak kegyét el nem veszítette.

Párisban csak azt várták, hogy az an-gol válasz-jegyzék megérkezze, a mint-hogy 8-án megis érkezett a francia kor-mányt kielégítő barátságos tartalommal: azonnal megjelent egy La Guernonniére ügyes tollával a császár meghagyásából szerkesztett rópirat, mely a nyugati szövetség szilárdítására van számítva. „Bátran állíthatjuk — így végzi — hogy Angolor-szág sohase talált nálunknál loyálisabb szövetségest. Az angol nép magához térend, s nem hagyandja magát félrevezettetni; s a szövetség tulélendi a legutóbbi közbejött események próbánappait.”

Orsini leveleinek szabadon bocsátása miatt több európai kormánytól érkeztek sürgönyök a párisi követségekhöz, panasz-kodva e meg nem fogható eljárás miatt. Nevezetesen a nuncius kapott volna Ant-on-nelli bibornoktól e tárgyra vonatkozó köz-leményt. Az ember valóban kísértetbe jön hinni, hogy Olaszországra nézve változó-san mentek át Napoleon császár nézetei, s hogy még se minden mellékcél nélkül jut-taták köztudomásra ezen okmányt. Se töb-bet, se kevesebbet nem látszik az monda-ni, mind azt, hogy Olaszország sorsa a francia császár kezében áll, hogy ő föl-emelheti, de meg is semmisítheti az olasz nemzetiséget, hogy tőle függ a félsziget nyugalma, melyet egyetlen szava által megzavarhat sat.

Az Orsini levele folytán tett felszólalá-sok közt különösen a turini kabineté oko-zott Párisban igen kedvetlen hatást. A tu-rini kabinet az utolsó, a melyről ilyes til-takozást föltettek volna. Cavour gróf azt is jelentette volna párisi követé ulján, mi-képp a turini kormánynak a fenforgó körülmények közt (t. i. az Orsini levele közze-tétele folytán) nincs többé hatalmában a Favre Gyula tiszteletére adandó éremre nyitott aláírásnak ellene szegülni. Dupin is megjegyzé az elítéltek semmisítési kér-vényének tárgyalásakor, azon levelet il-letőleg, miképp nem helyes, a gonosz-tettet megbélyegezni, egyszersmind pedig a fejedelem-gyilkoláskan diszszobrot emel-ni. A védelemnek teljes szabadsága volt, mely engedékenységből egy irománynak felolvasásai terjedett, mely a törvényszék-ke nem volt közölve sat.

Anglia. — Walewski grófnak Ang-liába küldött válasz-jegyzéke tehát a fen-forgó vizsályt mindkét félre nézve teljesen kielégítőleg oldá meg. Anglia becsülete eléggé meg van óva ama hivatalos mentegetőzés által a Napoleon sugalta röp-iratról, „ha a katonai feliratok néhányá-tul a csatornán kellemetlen érzést okozha-tott, e részben Walewski gróf oly nyilat-

kotatot tőn, a melynek őszintesége min-dent jóvá kellett, hogy tegyen.” Disraeli igazolva látja azon bizalmat, melylyel ő a császár tanácsosairól magá-ra Napoleonra appellált. Mimagát a kiegyez-kedést illeti, ez a mostani miniszterialis „Herald” szerint is, valószínűleg azon alapon jött létre, miszerint a Derby-kabi-net az összeesküvési billt nyugodni hagyja, Napoleon pedig a menekültek szigorú szem-mel tartása, s a szükség esetében kemény megbüntetése iránt neki tett ígérettel be-éri. E szerint látjuk, — s ez a szerencsésen kiállott válságnak lelke — miképp a két ország közül mindenik egyiránt kész a nyugati szövetség tartósságának min-den, saját becsületével megegyező ál-do-zatot hozni: s Napoleon részéről minden meg fog történni Disraeli azon jóslatának valóulására, miszerint „a Derby-kabi-net nem lesz oly rövid életű, mint ellenei hinni szeretik.”

— A csatorna mindkét feléről jövő szá-mos tudósítások ez idő szerint akként hang-zanak, hogy a nyugati szövetséget fenyegetett viharos felbő szerencsésen el-vonult. Az új kincstárnok Disraeli kö-zelebb választás előtt tartott beszédében nyilvánítá, miképp a reform-bill el van na-polva, az indiai bill foglalátja még bizony-talan, a Franciaországgaali benső szövetség szükségessége, s Anglia menedékjoga „engem ne illess” — virág. Összeesküvés bill előterjesztése va-lószínűen nem fog szükségesnek láttatni. Az újonválasztottak közt legérdekeseb egyé-niség lord Stanley, az új gyarmatügyi miniszter, fia Derby lordnak. Beszéde igen tapintattal, higgadt miveltség, s valódi szabadelvűségről tanuskodó. Ő a parlia-menti reformot illetőleg nem foltozást, ha-nem gyökeres javítást kíván. Az angol-francia benső szövetséget már a hatalmak egyensúlyánál fogva is szüksé-gesnek tartja, mert 100 talán 50 év mul-va Amerika és Oroszország a leg-hatalmasb országok lesznek a földön, s ha nyugati Európa már a közelebbi nemzedék alatt világállását csökkenteni látni nem akar-ja, már most össze kell államainak tartaniok.

— A jelen tory-kabinetnek erős támasza főleg a gyanakodás, mely a lelépett mi-niszterium irányában befészkelte magát a közvéleménybe. A mint Palmerston lord lemondának, s Derby lord premierré let-tének híre Liverpoolba érkezett, az ottani reformerek összegyűlvén, legnagyobb rész-köz megegyeztett abban, hogy egy „ál-szabadelvű miniszterium” megbukta „vi-gasztaló, reményélesztő” eseménynek te-kinthető. Élénken tapsolták meg kivált egy szónok ime szavait: „Derby lord nem szabadelvű a mi értelmünkben, de becsü-letes; és ha az ország határozatosan nyilatko-zik a reform mellett, ő kétségtől jobb billt ad nekünk, mint Palmerston lord va-laha adott volna.” Hasonlag nyilatkozik a „Daily News”-is.

Ellenben az „Advertiser” nyakasan hiszi, hogy a Derby-kormány nyolcz vagy tiz hetek alatt — ha nem hamarabb — el fogja énekelhetni: mi is virágoztunk va-laha, s hogy újból Palmerston lord a jö-vendő embere. Csakhogy siessen a ballót (golyóvali szavazás) mellé nyilatkozni, s akkor a legerősb kormány élére fog viz-szatérni, milyent csak látott a jelen század. Palmerston lordnak egy közelebbi estélyén jelen is volt az idegen követek nagy része. A termék oly tömve voltak, mint a nemes lord premiersége virágkorában, s választó-városa Tivertonból számos aláí-rásokkal teljes fölirat érkezett hozzá, vá-lasztóinak hálás elismerését nyilvánító a közügyeknek esélyes vezetéséért.

UJ POSTA.

Párisból márcz. 13. távirják: „Ma reggeli 7 órakor Pierri s Orsini kivé-gezettek, roppant néptömeg jelenléte-ben. Rudio büntetés-változtatást nyert.

Néhány nappal már ez este előtt írták Párisból: „Napoleon császárnak hallgatag

s magabazárkodott jelleme elég arra, hogy az Orsini megkegyelmezése felől szállongó hírt csupa gyanúságnak kelljen venni. A francziák mai uralkodójának nem szokása, hogy ily szándékot előre még saját legközelebbi környezetével is tudasson. Való igaz, hogy néhány olasz urhölgy a szárd követ neijével egyesülten, oda működött, hogy Orsini megkegyelmeztetését kieszközölje, s végre Mathild hgnő pártfogását is fölkérték, vezetné be a Tuileriákba az Orsini nővérét, valamint a Pieri és Rudio nejeit, hogy a császár sétára indulhatkor lábai elé borulva könyörögnék az elítéltek megkegyelmezését. A francia közvélemény azonban nem igen látszik kedvezőnek a kegyelemnyerés iránt. Általánosan hallani azon nyilatkozatot, hogy a merénylet annyi áldozata után, nem állhat többé hatalmában a császárnak, hogy a boszú igazság útját megakadályozza. A rendőrség tudósításai ez iránt már bizonyosan felvilágosították a császárt, ha föltételek is azt, hogy szándékában van az elítéltek iránti kegyelmesség. A hivatalos körökben tehát merőben lehetetlennek tartják Orsini megkegyelmezését, miután főleg tudják azt, mily egyértelműleg sürgeti a minisztertanács a halálos ítéletnek mind a három olaszon leendő végrehajtását. — A jegujabb közlés. cselepaté Chalonsban eléggé mutatja, mikép a forradalmi propagandát az annyira szigorított biztonsági intézkedések sem verték le. Jelenleg nem az ifjú Italia, hanem valósággal a „Marianne“ társulat látszott működni. S mikép gyakorolhatna szigort Napoleon kormánya tulajdon alattvalóin,

ha oly bűntevőknek mint Orsini, kegyelmet adna? —

— Walewskij jegyzéke, — melyről Disraeli a febr. 12-ki ülésben említést tön — válasz lön Malmesbury lord azon kíváratára, hogy a francia miniszter az előbbi sürgönyében előfordult sértő helyekre nézve adjon felvilágosítást. Walewskij ezen újabb sürgönye fölemlíti Napoleon császárnak eddigelő Anglia iránt tanusított engedményeit, kiemeli, mily nagy súlyt helyez a császár az angol szövetségre, fájlatja az angol népen erőtt vett ingerült hangulatot, s azt állítja, hogy a francia kormánynak esze ágában sem volt az angolokat egy sorba tenni a gyilkos szándéku menekültekkel; végre azon nézetét fejezi ki, hogy a föltreértések miatt, a miktől tarthatni, azon kellemetlen levelezést szakítsák félbe, óhajtván, hogy a szövetség folyvást fennmaradjon.

— Az angol kabinet, mint tudjuk, a függőben levő perek kimeneteléről fűgesszette föl a további teendőket az összeküvésí billre nézve. Távir.sürgöny szerint az előző vizsgálatok szerint Bernard vádoltatik, hogy bűntárs volt a párisi gyilkolási merényletben; s ügye az esküszék elé utasítván, őt magát Newgateba vitték, 13-án volt a tanak kihallgatása. A kihallgatás nem titkos volt ugyan, de csak a gyorsíróknak engedték meg a bemenetelt. Angliában hallatlan eset, mi oda mutat, hogy a bírónak eldöntő helyről igen határozott utasításokat kellett vennie.

Legujabb. — Páris márcz. 13-án Orsini és Pierri reggel 7 órakor vé-

geztettek ki. Rudio a császártól kegyelmet kapott. A parancs Orsini és Pierri kivégzésére 12-én este 5 órakor adatott ki az igazságügyminiszter által. Éjjeli 12 órakor kezdtek meg a vérpad felállítását. Egyszer-smind a „La Roquette“ börtön előtt, melynek főbejárásánál a vérpad felállított, a szabad tér katonaság által lön megszállva és elrekesztve, az utca végén lévő sorompó bezárattott, a börtönt körülvévo utcák csapatokkal rakattak meg, s a közönségnek az odajuthatás eltiltatott. Négy óra után valamivel még több erős csapatok érkeztek a vesztőhelyre. Az egész gyalog és lovas városi őrség, két serezed, egy huszár-ezred, összesen közel tízezer ember oda rendeltetett. A főparancsnok Soumain tábornok volt. A tömeg, mely a börtön közelében éjjeli 12 óra óta egybegyülekezett, roppant volt, aligha 200,000 személynél nem több. A csend azonban egész éjjel sehol nem háborított. Semmi kiáltás nem hangzott; imitt-amott legfőlebb néhány rossz érzet hallott az ember. Soha a párisiakat ily közönyöseknek nem látták. A lovasság folyvást keresztül-kasul járt a laRoquette és a szomszéd utcákon. Egy negyeddel 7 előtt a fogház nagy kapuja megnyílt. A dobok perogtek, a katonák fegyvert ragadtak és soraközva felálltak. Még nem ütött 7-et, midőn az elítéltek a kapu alatt megjelentek, s a végzetlejes lépcsőn felfelé indultak, Orsini egy alaminizsnak nyújtá karját, Pierri egy másik alaminizsnak és a párisi hóhér által vezetelt, vagy is inkább huzottaltott. Orsini egész erejével birni látszott. A roueni és

eaoni hóhérok, valamint a párisi hóhér legényei követték. A törvényszéki tollnok, ki a vérpad alján foglalt helyet, felolvasá az ítéletet, mely Pierri és Orsinit az apagyilkosok halálára ítélte. Felértékel először Pierrinek vétetett le fejéről a fátyol, s néhány pillanattal később a pallos életének véget vetett. Midőn a lépcsőn felfelé ment, meglehetősen hallható hangon énekelte a girondisták ismeretes dalát: „Mouris pour la patrie“ stb. Azonban se lelkesztet nem ölette meg, se a keresztet, melyet feléje tartott. Orsinit akkor fordának arcczal előre, midőn Pierri feje leeseut. Midőn fátyolát levették, megölette lelkesztet, megcsókolta a feszületet s hangosan kiáltott fel: „Éljen Italia! Éljen Franciaország!“ Azon pillanattól, midőn az elítéltek a börtönt elhagyták, addig, míg fejeik aláhulltak, nem telt el négy perc. Tüstént a kivégzés után a holt testek a vérpad mellett álló egy szekerre tétettek, hogy a Montparnasse temetőbe vitessenek. A kíséret mintegy 50 főből álló szajnai csendőrcsapat képezte. A tömeg, melyben ez uttal kevés nő, s kivált előkelő nő vala észrevehető csendesen távozott. A csapatok elvonultak, a vérpad azonnal elhordattott, s egy óra mulva többé senki se vette észre, hogy egy nagy bűntelt bűnhődését ott találta.

Bécsi börze. — Március 16-dikán. Erdélyi urbéri papir 78 $\frac{1}{2}$. Magyar urbéri papir 80 $\frac{1}{2}$. Nemzeti kölcsön 84 $\frac{1}{2}$. Arany 7 $\frac{1}{2}$ darabja 4 frt 50 $\frac{1}{10}$ kr) Ezüst 5 $\frac{1}{2}$.

Felölös a szerkesztésért BERDE ÁRON.

Urbékkárpótlási tőke-utalványozás.

A szebeni cs. k. megyei törv. szék utján jan. 23-ról 1858. gr. Rindsmaul szül. Horváth Emiliának pálosi, peteki birt. után 3927 ft 23 kr. — az erzsébetvárosi községnek szász-rudalji, szász-ujfalvi birt. után 48533 ft 13 $\frac{1}{2}$ kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók folyó évi april. 30-ig. Tárgyalási nap jul. 6-ka d. e. 9 órakor.

A károlyfejevári cs. k. megyei törvényszék utján jan. 16 és 23-ról 1858. László Annának

(397) (1—1)

Nro 128—858.

Haszonbér árverési hirdetmény.

A Kolozsvár kerületi mlgs cs. kir. pénzügyigazgatóságnak folyó 1858 ki februar 22 kéről 1789—858 számú rendelete által K.-Monostoron, az ugynevezett virágházból alakított lak. és terjedelmes veteményező kertje egy évre, azaz 1858-ki majus 1-től 1859-ki aprilis 30-káig

szászcsanádi és kis-csergedi birt. után 14904 ft 46 kr — id. gr. Bethlen Lajosnak elekesi birt. után 2342 ft 10 kr. — Lengyel Gábornak m. herepei, m. süleyi, medvesi, sz.-benedeki, elekesi, m. forrói, mar. szent imrei, m. boros-bocsárdi, demeterpataki birtoka után 4699 ft 7 $\frac{1}{2}$ kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók april. 26-ig. Tárgyalási nap julius 2-dika d. e. 9 órakor.

A zilahi cs. k. megyei törv. szék utján jan. 23-ról 1858. Dörri Anna öz. Szentiványi Jánosnak zalnoki, érkerősi birt. után 2743 ft 50 kr. — Baranyai Pálnak dabjoni birt. után

határozatlan haszonbérbe adni, az árverés f. é. martius 23-án reggeli 9 órakor kezdve K.-Monostoron az urad. gazdasági hivatalirodájában fog tartatni.

A felkiáltási összeg 60 azaz hatvan ez rftban állítván meg. Bérvágyók a következő előleges árverési föltételekre figyelmeztetnek:

a) kitűzött haszonbéri tárgy jelen állapotáról bérvágyók korán szerezzenek kellőismeretséget, mert az általános haszonbér szerződési föltételek önkényűleg nem változtathatnak, következőleg

515 ft. — Kovács Kálmán és Katának kis-nyirősi birt. után 668 ft 18 kr. — Gelei Pálnak kéméri birt. után 854 ft 52 $\frac{1}{2}$ kr. urb. kárpótlási tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók majus 22-dikig. Tárgyalási nap f. é. julius 19-dike délelőtti 9 órakor.

A károlyfejevári cs. k. megyei törv. szék utján jan. 23-ról 1858. Boér Ferencnek haporloni, ispánlaki, m. bugói, ó-tordosi, forrói, elekesi birt. után 989 ft 48 $\frac{1}{2}$ kr. — Kelemen Györgynek oláh-bogati birt. után 495 ft 3 kr. — Sándor Jánosnak magyar-becei birt. után 9469 ft 41 $\frac{1}{2}$ kr. — Adorján Elek örökösei

az árverés berekesztése után semminemű követelést nem érvényesíthetend.

b) Minden bérvágyó köteles kivétel nélkül egy felsőbb politikai hatóságtól politikai és erkölcsi feddhetetlenségéről, ugy szintén a kibérlendő tárgy kezelésének, s a vállalatnak megfelelő saját és jogos vagyoni állapotáról hiteles bizonyítványt az árverező bizottságnak kézbesíteni, ellenkező esetben nem árverezhet.

c) Bérvágyók köteleztetnek az árverés kezdete előtt a felkiáltási összegnek 10 $\frac{1}{10}$ -jét bá-

nek maros-gecei birtoka után 5 3 ft 45 kr. — Szász Klárának maros-koppándi, gergelyfajai birt. után 1376 ft 26 kr. — Evinger Józsefnek limbai, kakovai birtoka után 905 ft 40 $\frac{1}{2}$ kr. — Vas Miklósnak diódi, paczalkai birt. után 8118 ft 39 $\frac{1}{2}$ kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók idej majus 10-ig. Tárgyalási nap jul. 16-ka d. e. 9 órakor.

A brassai cs. k. megyei törv. szék utján jan. 30-ról 1858. Boer Károlynak kucsulatai b. u. 11 ft 57 $\frac{1}{2}$ kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók f. é. maj. 1 ig. Tárgyalási nap jun. 1-e d. e. 9 órakor.

natpénzül letenni, mely a többet ígérő által — az árverés napjától a haszonbér kezdete napjáig — annnyival bizonyosabban kiegészítendő a többet ígérés által megallított haszonbér összeg 10 $\frac{1}{10}$ -jéig, mivel ellenkező esetben a haszonbérlebe nem iktattatandó.

Az általános haszonbéri föltételekről értesülhetni az urad. gazdasági gondnokságnál, naponta a hivatalos órákban, de az árverés kezdete előtt is fölolvastatnak. — K. Monostoron mart. 18. 1858. K. alapítv. urad. gondnokaság.

MAGÁN HIRDETÉSEK.

(396) (1—2)

Fényképészeti jelentés.

Van szerencsém a t. cz. közönséget értesíteni, miszerint itteni működésem már csak a jövő hó 8-ig tartand, mely idő alatt elfogadok megrendeléseket minden nap reggeli 9 órától délután 4 óráig. — Ajánlom a t. cz. közönség figyelmébe legujabb nemű, amerikai mód szerínkészített direct positiv képeimet, melyek nemcsak olcsóság s tartósság, de meglepő hasonlatosságuk végett előnyvel bírnak minden eddigi photographiai képek fölött; egy ilyen arczkép ára csak 2—3 pgtl. s a felvétel után egy óra mulva tulajdonosának átadható. — Mindenemű e fényképészethez tartozó arczképekkel szinte jutányos áron szolgálhatok 10 $\frac{1}{10}$ nagyságig. — Kaphatók nálam nagy választékban stereoscop tájképek is, ahhoz való szekrényvel együtt, a képek darabja 1—3 ft; s egy kettős prisma-üveggel ellátott szekrény ára 3 ft 30 kr. p. p.

Az élethű hasonlatosságért jót állást vállalván, azért nem is tartozik arczképét elfogadni senki, ha a főkéllék léte felől meggyőződve nem leend. — Műtermem létez a piacon, Tauserfélé házban, 8 sz. hol a fölvetél — szóban — borult időben is legfeljebb csak fél perczig tart.

Szentkúty István, vegyész és fényképész Bécsből.

(398) (1—3)

Gróf László Dénes urnak, s gr. László Eszternek, Bernáld Dénesnének, bezdédi és csicsógyórfalvi szép kiterjedésű birtokaik örök áron eladók. Az eladási föltételek iránt értekezni lehet Dobolyi Sándorral, személyesen vagy bérmentesített levél által Maros-Vásárhelyen.

(391) (3—3)

Büköny, luczerna, lóhere, répa, valamint mindenemű gazdasági és vetemény-magvak a

legjobb minőségben és jutányos áron kaphatók „Károly József TÖRÖK-hez címzett fűszerkereskedésében“ Kolozsvárt.

(393) (3—3)

A NAGY IPA című vegyes kereskedésben Kolozsvárt egy gyakornoki állomás ürtl meg, melyre egy 15—16 év közötti nevendék alkalmazást nyerhet.

(383) (4—6)

Eladó selyembogar-tojás. mely az erdélyi gard. egyesület felügyelete alatt 1857-ben tenyésztetett Kolozsvárt, található özvegy Barabás Károlyné kereskedésében Kolozsvárt.

(388) (3—3)

Jószág-eladás.

Gróf Traun Ferencné, született gróf Bothlen Borbára ő nagysága, maros-ludasi és m. szilvási jószágai szabad kézből eladók. Bővebb felvilágosítást lehet nyerni alulírtnál Borsán, utolsó posta Válaszút. Borsá, martius 6-kan, 1858.

Keményfi József, jószágigazgató.

(337) (13—18)

KÖLCSÖNT
gyorsan s jutányosan
erdélyi birtokra is esz-
közöl

Scheinert Nándor

több magas családok ügyigazgatója.
Lakik Bécsben, Schultergasse 403 sz. alatt.

(394) (1—4)

Stein János-nál Kolozsvárt és Wittich József-nél M.-Vásárhelyt kaphatók:

PAPST Dr. H. W. MEZÖGAZDASÁGI értekezés-tan, fordította Kiss László.

Ára 1 ft 40 kr.
Dr. HEGEDÜS LAJOS. Irománypéldák a polgári törvénykönyvhez, s az ideiglenes

polgári perrendtartáshoz. Ára kemény kötésben 3 ft.

MÉSZÁROSOK. Községi törvények, községi egyetemek és előjárók hatásköre és teendői körül. Ára fűzve 2 ft 30 kr.

A „LUCIFER KISASSZONY“ regény folytatása megjelent Vénus szerelmei cím alatt. Ára 1 ft.

(10)

MOLL SEIDLICZI POR.

Az utolsó párisi világműkiállításán a hivatalos Wiener-Zeitung szerint minden hasonló házi orvosszerek felett **egyes-egyedül** méltott **jutalom-médallere**. s a nemzetközi bíróság ezen souverain ítélete által megczáfolhatlan bizonyítványt adva arról, hogy ezen készülmény minden kül- és belföldi ily-szerű készülményeket jószágával és becsességével felülmúl.

Egyedül központi szállító raktár: Bécsben a Gólya-czimerű gyógyszer-tár, „Tuchlauben, a Wandl-hotell szembem.”

Egy bepecsételt satul ára: **1 ft. 12 kr. p. p.**, a melyhez pontos haszná-lásmódi utasítás van mellékelve, különböző nyelveken

Főraktár Kolozsvárt: RITTER TRAUOGOTT özvegye gyógyszer-tára, b. Monostor utcában, Szászvároson SPECH gyógyszerésznél, Besz-terczén SZONGOTT, Déván BÜCHLERNEL.

Ezen Seidlitz-porok, melyeket mindenütt számtalan példák és hosszas tapasztalás oly hasznosaknak talált, hogy azok hire a birodalom határait túlszárnyalta. Hogy MOLL-féle Seidlitz-porok minő győgyerővel bírnak jelesen a gyomorhajokban és szorulásokban, hogy minő segélyt nyujt a májbajokban, szorulásokban, aranyérben, szédülésben, szívdobogásban, vértelülésben, gyomorgörésben, nyálkalkórásban s különböző női betegségekben, azt megállapított tények bizonyítják, és számtalan ingerlékeny személyeknek nyujtott lényeges könnyülést és új tetterőt ezen szerek okos használatá.

Ugyan ott mindig kapható: Csuka-máj olaj (Darrsch Leberthran-ölh).